

men for de allerfleste Haandværkere, for hvilke Afstandsbestemmelsen altsaa bliver gjort gjældende, har Bevillingsmyndigheden hos Regeringen været indskrænket til, at de ikke maatte boe Kjøbstæderne nærmere end $1\frac{1}{2}$ Mill. Det er altsaa her, at man har kastet den halve Mill bort i Afstanden for disse Haandværkere og for dem, som Afstandsbestemmelsen ikke tidligere gjaldt for, har man i Udfastet heller ikke ladet den gjælde. Det er altsaa ikke en ny Ret, men en Formindskelse af den Ret, som hidtil har været ydet med Hensyn til Kjøbstæderne, naar Afstandsbestemmelsen er bleven indskrænket for disse.

Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (A. Hage) oplyste os om, at man ved Sammenfud af Penge havde ved Maffiner villet forsøge paa, om det ikke var muligt at forfærdige Klæder og Fodtøi, men at det var mislykket. Denne Oplysning træffer slet ikke det, som her foreligger; thi den vilde gjøre det paa en ny og kunstig Maade (Mange Stemmer: Nei!). Det udtalte han. Havde de holdt sig til den almindelige Udøvelse af Haandværket, tvivler jeg om, at det vilde være mislykket. Det vilde da have taget en heel anden Retning. En lille Nagtsomhed eller Misforstaaelse kom der, om jeg husker ret, fra den samme ærede Rigsdagsmands

Side, idet han, ved at beskæmpe Forslaget, sagde, at dette Endringsforslag gik ud paa at sørge for, at Svendene kunde blive Mestere uden Prøve; men det sørger dette Endringsforslag slet ikke for; det sørger Loven i det Hele for; det er ikke Noget, Endringsforslaget vil bringe ind, det ligger allerede i Loven, og jeg troer derfor ikke, man maa beskylde Endringsforslaget for i denne Henseende at ville bringe eller at have bragt Noget ind.

Jeg skal nu blot med et Par Ord omtale § 6, som jo ogsaa ligger for, og som jeg ikke tidligere har villet opholde mig ved. Jeg har ved den foreslaaet, at den Frihed, som den giver til, at forene flere Næringsveie, skulde indskrænkes saaledes, at det kun blev beslægtede Næringsveie, som Enkelte kunde besfatte sig med. Dette Forslag, troer jeg, gaaer ud fra den samme Betragtning, som er gjort gjældende i det Hele med Hensyn til de store Indgreb, man nu vil gjøre i de hidtil bestaaende Tilstande, idet man efter min Overbeviisning burde have dannet en mindre indgribende Overgangstid, førend man i Fremtiden maaskee kunde komme til at gaae videre. Jeg troer, det er en overmaade pludselig Forandring nu at sige, at enhver Haandværker, enhver, der driver et Haandværk, kan med dette forene alle mulige Næringsveie.